

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Demokratizační proces Čínské republiky* (Ústav politologie, FF UK, stran 66).

Autor: Jitka Čmochová

Autor posudku: Radek Buben (ÚPOL UK FF)

Bakalářská práce J. Čmochové se věnuje demokratizaci Taiwanu a problému zakladatelských demokratických voleb, které jsou v jejím pojetí klíčovým faktorem demokratizace. Jak autorka v souladu s nedobрым trendem některých českých společensko-vědních pracovišť uvádí, použije prý metodu, kterou zve „empiricko-analytická“. Nikdo sice neví, co to je či zda taková metoda existuje, ale protože místní kanonické texty (a opravdu, zasloužily by rozstřílet kanónem) ji za „metodu“ označily, tak buďme ke studentce shovívaví. Avšak student/ka ÚPOLu by musel nalézt buď hodně slabého pedagoga, nebo pedagoga ve slabé chvíli, jak mu o něčem takovém vykládá....

V textu rozděleném do 5 kapitol J. Čmochová nejprve charakterizuje okolnosti etablování režimu Kuomintangu na ostrově a úspěšně se pokouší tento zařadit do existujících politologických teorií. Její práce s historickým materiálem je výborná. Logicky sleduje ty aspekty politického vývoje, které jsou relevantní pro její tezi a téma. Vyhýbá se pozitivisticky pojatému popisu nevýznamných událostí a vršení faktů a dokáže skloubit historickou analýzu s teoretickým rámcem. Důkladná je především Čmochové analýza vývoje KMT jako politické strany, hlavních momentů jeho historie a vztahů v nejvyšším vedení.

Teoretická část práce je opět solidní, ačkoli mnohé formulace mohou občas budít drobný údiv, třeba že: „Vyspělé západní státy se domáhají ustavení demokracie a snaží se šířit její

odkaz po světě“ (s. 29). Jistě, mnoho především nadnárodních organizací podmiňuje hospodářskou pomoc konáním svobodných voleb, ale nejde zde ani tak o šíření „odkazu demokracie“, jako ideálního systému vlády, jako spíše o aplikaci teze o lepších vládních výsledcích demokratických režimů, přesvědčivě vyvrácenou třeba Ph. Schmitterem. Jindy autorka uvádí konkrétní data (procentní vyjádření počtu autoritářských režimů ve světě, bez odkazu na zdroj – též str. 29). Avšak to podstatné, totiž práce s dostupnými typologiemi, studii nechybí, a navíc J. Čmochová jí zvládá bez problému.

Autorka vychází ze znalosti hlavních teoretiků tzv. hybridních režimů či kompetitivních autoritářství a je schopna s nimi nakládat tvůrčím způsobem. Koncentruje se především na způsoby volebních manipulací a vliv volebního systému na výsledky voleb v semi-autoritářské společnosti. Určitou výtku bych vznesl k jejímu pojetí klientelismu, kdy by mohla tento blíže analyzovat jako terminus technicus, najít jeho asijskou verzi (pokud existuje a pokud jí Taiwan odpovídá) a zkusit detailněji popsat právě jeho konkrétní taiwanskou podobu.

Poslední část práce je věnována právě analýze jednotlivých voleb, kdy období omezené soutěže dle ní končí rokem 1986. S jejími tezemi by se jistě dalo polemizovat, především s tvrzením, že demokratizační proces zakončila přímá volba prezidenta, politologii považovaná spíše za nevhodnou pro nově se demokratizující státy, ale autorka má na svou interpretaci plné právo.

Jitka Čmochová prostudovala solidní množství literatury a článků, vyložila jasnou tezi, dokonce vymyslela i metodu, resp. nazvala použití běžných tranzitologických postupů

„metodou empiricko-analytickou, a prokázala jasnou schopnost samostatně psát. S literaturou pak zachází na bezmála profesionální úrovni.

Jediným výraznějším kazem práce je její místy slabá stylistika, projevující se nadužíváním a neustálým opakováním jednoho výrazu v dlouhých odstavcích (výrazy jako „strana“ či opozice“), ale nutno ocenit, že autorka nikde nepropadla používání žurnalismů a drží se striktně akademického jazyka.

S ohledem na výše uvedené navrhuji práci ohodnotit známkou **v ý b o r n ě**. Při obhajobě doporučuji zaměřit se na otázku: Co je to empiricko-analytická metoda?

V Praze, 4. 9. 2010,

Radek Buben

